

نگاهی به آثار نقاشی علی گلستانه

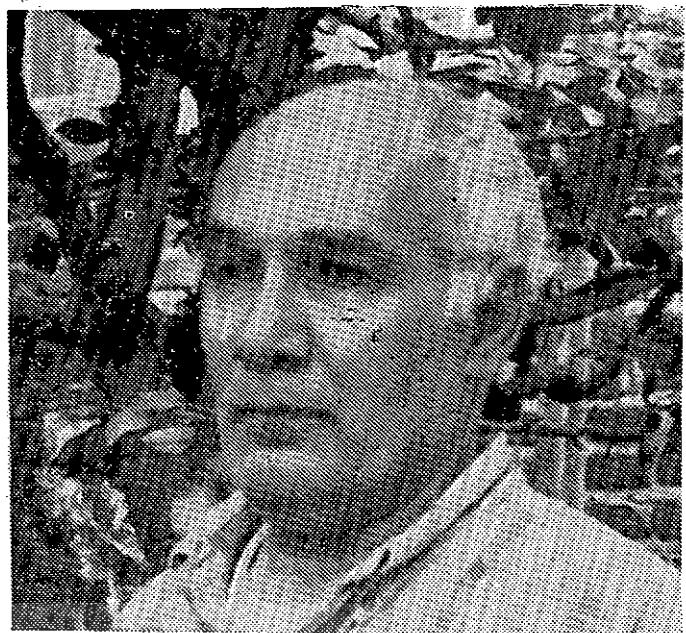
۷۰۲

علی گلستانه متولد ۱۳۱۹ در تهران است . در شانتزده سالگی ، یکسالی را نزد اصغر پتگر نقاشی آموخته است . در سال ۱۳۳۸ فارغ التحصیل از دبیرستان جم قلهک ، و در همان سال وارد دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و در سال ۱۳۵۱ از همان دانشکده فارغ التحصیل شده است . از سال ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۶ مقیم لندن در انگلستان بوده است و در همین فاصله در مدرسه چاپ لندن درس خوانده و به عنوان نقاش گرافیست کارکرده است .

از سال ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۶ در اسپانیا مقیم بوده است و در این سالها از راه نقاشی زندگی کرده و چند نمایشگاه برگزارکرده است : یک نمایشگاه در سانتا بیتزا ، در سال ۱۹۸۱ و دو نمایشگاه در مادرید در سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ . در فاصله های مختلفی که در ایران بوده ، نمایشگاههایی از آثارش بر پا کرده است :

در سال ۱۳۴۰ نمایشگاه آبرنگ و طراحی در منزلش .
در سال ۱۳۵۵ در گالری شهر ، از کارهای مداد رنگی .

در سال ۱۳۶۷ - ۱۳۶۸ - ۱۳۶۹ - ۱۳۷۱ - ۱۳۷۲ - ۱۳۷۴ نمایشگاههایی از آثار مختلفش در گالری گلستان و آخرین نمایشگاهش را در بهار ۱۳۷۶ در گالری آریا بر پا کرده است .

علی گلستانه را سالهای است که می شناسیم و شاهد بر پایی نمایشگاهها یش و پیشرفتها یش و شکوفایی آثارش در طی این سالها بوده‌ایم. او نقاشی است حرفه‌ای و طی این سالها کاری به جز نقاشی نکرده است. بیشتر دوران جوانی‌اش را در انگلستان و بعدها در اسپانیا گذرانده است و نمایشگاه‌های متعددی در آنجا برپا کرده است. او اولین نمایشگاهش را در سال ۱۳۴۰ برپا کرد. علی گلستانه هنرمندی است صمیمی و بی ادعا، کارکرده و حاصل داده، که با هر نمایشگاه، چشم انداز تازه‌ای از طبیعت و جهان اطرافش را پیش رویمان قرارداده است. گرچه گاهگاهی با قدمهایی استوار و سریع حرکت کرده و گاه آرام و از سر حوصله ولی هیچگاه دست از جستجو برنداشته است. تا جایی که در آخرین نمایشگاه آثارش - در گالری آریا - شاهد تبلوری از رنگهای درخشان و زنده، یا ترکیب بندی ویژه‌ای که خاص خود او است شده‌ایم.

علی گلستانه را می‌توان از نسل و نژاد فوویستها به حساب آورد. نور و سایه در آثار او با در کنار هم قرارگرفتن سطوح رنگی تیره و روشن نشان داده می‌شود. او تصویرگر جهان و طبیعت اطرافش و انسانهایی مشغول زندگی عادی و روزمره است. طبیعت اطرافش را که به تصویر می‌کشد، گاه با دخل و تصرف در زاویه دیدش جنبه‌های خاصی به آن می‌دهد.

در آثار اخیر او تنها رنگها نیستند که در خشناتر و زنده‌تر از پیش‌اند و به نوعی متحول شده، بلکه زاویه دید هنرمند نسبت به جهان اطرافش هم تحول یافته است. او با دور شدن از جمع و مکان همیشگی و نگاهی به جهان اطرافش به نتایج جدیدی دست می‌باید. از فراز تپه‌ها و کوهها، بانگاهی دوباره به جمع کوچک انسانها و دست ساخته‌هایشان می‌نگرد و به کشف

دوباره آنها می پردازد و در این جستجو هاست که درمی یابد انسان و دست ساخته‌هایش در برابر عظمت و گسترگی طبیعت، چقدر حقیر و کوچک‌اند: خانه‌ای که سر پناهی بود، کامیونی که از حرکت و هیبتش می هراسید، اینک از آن فاصله، بازیچه‌ای بیش نمی‌نمایند. البته این تفسیری است که از دیدن این آثار استنباط می‌شود و شاید خود هنرمند با دیدی دیگر به موضوعش نگریسته باشد.

هنرمند از فراز صخره‌ها و تپه‌ها که پایین می‌آید و نگاهش را بر زندگی اطرافیانش متمرکز می‌کند، مکانها و لحظاتی خاص را می‌یابد: در جایی زنی مُسن، زنی جوان و دختر بچه‌ای را که گویی سه نسل از یک خانواده‌اند در اطاقی به تصویر می‌کشد. کودک در حال بازی با عروسک است، انگار آینده و فردادهایش را تمرین می‌کند. زن جوان نشسته بر روی مبل، وزن مسن بروی زمین، به تلویزیون که تصویری است از زندگی می‌نگرد، و هر سه در خانه‌اند و چهار دیواری، دیوار و پنجره‌ای که سبز است. دیواری که سدی است جدا کننده و در برگیرنده، به رنگ طبیعت بی‌کران. گویی این سه نسل نماینده نسل‌های پیشین و آینده‌اند، در بند زندگی روزمره و درمیان چهار دیواری خانه..... هنرمند هم گویی زنان را این چنین می‌خواهد.

در جایی دیگر سه مرد را از پشت سر و از نزدیک می‌بینیم. در عمق تابلو پسر بچه‌ای در کنار خانه اش مشغول بازی است. گویی که بجاییگاه مردان حتی از کودکی هم، در فضای باز و بیرون خانه است.....

علی گلستانه در تابلوهایش، خواسته یا ناخواسته تنها دیدگاه‌هایش را بیان می‌کند و به جز

تصویرگری جهان موجود، جستجوی دیگری نمی‌کند و پیشنهاد و راه حلی ارائه نمی‌دهد. تنها در یکی از تابلوهایش به نقد جهان اطرافش می‌پردازد: مردی و کودکی روی بالکن خانه شان ماسک ایمنی به صورت دارند، دورنمای شهر در زیر پاهایشان گرم و گداخته تمایان است، با آسمانی تیره، سیاه سبز فام. مرد با بی تفاوتی به خواندن روزنامه مشغول است. او بدنیال چیست؟ چه واقعه و اتفاقی را در روزنامه جستجو می‌کند؟ وقایعی که دور از او می‌گذرند و اتفاق می‌افتد.... چه واقعه‌ای مهمتر و بناگوارتر از اینکه دیگر هوایی برای تنفس باقی نماند است....

علی گلستانه به جز مضماینی که گفته شد، طبیعت بی جانهای بسیار ساده و استیلیزه شده از گل و گلدانهای، با آبرنگ تصویر کرده است. گلهایی با لکه‌های رنگی درخشان و خطوطی که از طراحی اولیه باقی مانده‌اند، بسیار آزاد و بسیار سرزنش.

نگاه علی گلستانه به جهان اطرافش، نگاهی است به ظاهر ساده و مجدوب جهان گردآورده. این مجدوبیت گاه به شیفتگی بی حد و حصر می‌انجامد. او به دور از هر دل نگرانی و دغدغه‌ای به کار خود مشغول است و جوهره اصلی هنر را تنها برای خود هنر می‌خواهد. اونقاشی می‌کند که زندگی کند و زندگی می‌کند تا نقاشی کند.